

Publicerad 2020-08-07 15:39 av bibbi ahrnstedt

När jag kom fram till floden såg jag hans välkända siluett

Följeslagare

Jag och min följeslagare

När jag kom fram till floden såg jag hans välkända siluett i morgondiset där han satt på en sten.

Var det mig han väntade på?

I mörka tider hade min oro skingrats då jag fått råd av honom.

När jag närmade mig såg jag att han höll upp vin i två glas.

- Se där sa han, här är du ju, kände på mig att du skulle komma. Sätt dig här så får vi språka över ett glas.

- Så gott, tack det vill jag gärna, skål då.

Vi satt en stund i tystnad, jag kände alltid ett lugn när jag mötte honom. Nu blev jag nyfiken på vad han hade att berätta. Han som var den visaste person jag kände och som hade alla svar på mina frågor.

- Vi kallas för ”advice workers” smålog han.

Vad som har hänt sedan sist är att vi är i en brytningstid. Var femtusende år sker stora förändringar. Solens magnetfält är lågt just nu och går genom variationer med en cykel på 11 år, den så kallade solfläckscykeln. Vi befinner oss nu precis i skarven mellan två cykler, och antalet solfläckar är mycket lågt, det påverkar jordens magnetfält. Vid kraftiga solutbrott kan elnät på jorden och satelliter påverkas och även slås ut helt. Något som inte talas om alls är att en stjärna med planeter har upptäckts nära solen. I tidiga skrifter berättas att stjärnan har en omloppsbana på 3600 år. Makten håller tyst för det kan uppstå kaos om det blir helt känt.

Det var precis som han kunde läsa mina tankar.

- Min dröm föll aldrig in suckade jag, vilket pussel livet är.

Hur ska man förstå meningen med livet? Jag har väntat i årtal men inget händer.

- Det blir olika för alla eftersom ni är unika varelser. Ni har fått samvete och intuitionen till hjälp. När något känns rätt, lita på det. Det räcker inte bara med att tänka, det krävs handling också. Inget händer om du bara sitter och önskar och tänker. Prova får du se.

- Men meningen med livet då?

- Utveckling, allt på jorden och i universum följer den lagen. Naturen, djur och vi är i ständig utveckling fast det går sakta så vi märker det inte.

- Då känner jag mig lugnare när du klargjort vad som gäller.

Min följeslagare hade rest sig. Han skuggade sina ögon med ena handen emot den bländande solen. Det hade blivit middagsdags. Han tryckte min hand till farväl och höjde blicken, nu gick vi skilda vägar och vi

visste inte när skulle ses igen.

© Bibbi Ahrnstedt

-

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren bibbi ahrnstedt med Poeter.se id #140678 innehar upphovsrätten